

Cerul deschis și Fiul Omului – SoundWords

Versete călăuzitoare: Ioan 1.43-51

Ioan 1.43-51: A doua zi, El a vrut să meargă în Galileea; și Isus l-a găsit pe Filip și i-a spus: „Urmează-Mă”. Și Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru. Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus: „Noi l-am găsit pe Acela despre care au scris Moise în lege și profeții: pe Isus, fiul lui Iosif, care este din Nazaret”. Și Natanael i-a spus: „Poate fi ceva bun din Nazaret?” Filip i-a spus: „Vino și vezi!” Isus l-a văzut pe Natanael venind spre El și a spus despre el: „Iată, cu adevărat, un israelit în care nu este viclenie”. Natanael i-a spus: „De unde mă cunoști?” Isus a răspuns și i-a zis: „Înainte ca Filip să te cheme, te-am văzut, când erai sub smochin”. Natanael a răspuns și i-a zis: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!” Isus a răspuns și i-a zis: „Pentru că ți-am spus: «Te-am văzut sub smochin», crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea”. Și El i-a spus: „Adevărat, adevărat vă spun, că de acum veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul Omului”.

Natanael - o imagine a rămășiței credincioase din Israel

Natanael reprezintă rămășița credincioasă din Israel. El spune: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești *Împăratul lui Israel!*” În afară de aceasta, se spune despre el: „un israelit în care nu este viclenie” și că stătea sub smochin, care este adesea o imagine a lui Israel. La fel cum Natanael l-a recunoscut pe Domnul ca „Împărat al lui Israel”, Domnul Isus Se va arăta El însuși și poporului Său într-o zi, când Își va începe domnia Sa în Împărăția Milenară - când va apărea „cu putere și mare slavă”. Deși, strict vorbind, domnia împărătească este reprezentată abia prin nunta din Cana.

Slujba îngerilor

Când Domnul Isus intră în această lume, El era „Cel disprețuit de popor” și nu avea „nici o înfățișare ca să-L dorim”. Cine poate înțelege această minune, că Domnul Isus S-a smerit atât de mult, încât în Evrei 2 se spune chiar că a fost „făcut cu puțin mai prejos decât îngeri datorită morții pe care a suferit-o”.

În mod normal, îngerii sunt „duhuri slujitoare, trimise pentru a le sluji celor care vor moșteni mântuirea” (Evrei 1.14). Cu atât este mai uimitor cu cât, în Evrei 2, se spune: „făcut cu puțin mai prejos decât îngerii”. Nu trebuie să înțelegem prin aceasta că Domnul Isus era pe tot parcursul vieții Sale pământești mai „prejos decât îngerii”, ci citim „datorită morții pe care a suferit-o”. Când a gustat moartea pentru noi, a fost coborât „mai prejos decât îngerii” pentru o scurtă perioadă de timp. Acest lucru ne conduce acum la răspunsul la întrebare.

În general, se așteaptă de la îngerii ca ei să vestească slava Domnului (Luca 2.13,14), iar în epistola către Evrei 1 se arată foarte clar cât de mult este Domnul mai presus de îngeri. Și acest lucru îl vedem și în Ioan 1.51. Îngerii lui Dumnezeu Îi slujesc Fiului Omului începând din zilele smeririi Sale până la desfășurarea glorioasă din Împărăția Milenară, astăzi într-un mod mai degrabă ascuns, dar atunci, când El Se va arăta în „putere și slavă mare”, acest lucru va deveni

vizibil și pentru toți; atunci „orice genunchi va trebui să se plece” (Filipeni 2.10), și atunci și îngerii, cele mai puternice ființe din întreaga creație - cei puternici în tărie (Psalmul 103.20) - vor face acest lucru din nou într-un mod vizibil. Ei vor proclama măreția nespuse de mare și majestatea Fiului Omului (Evrei 1.6; Psalmul 97.7), iar Fiul Omului Se va arăta ca fiind centrul administrativ al tuturor lucrurilor, ca legătura dintre cer și pământ, și nu doar ca o scară între pământ și cer, așa cum a văzut Iacov în Geneza 28.

Pentru că El este Domn peste toate (nici domnia Sa nu se va limita atunci la Israel ca Împărat al lui Israel, ci întreaga creație Îi va fi supusă, așa cum este descris în Psalmul 8), îngerii vor urca și vor coborî după cum le va ordona El, în supunere totală față de El, „căci nu îngerilor a supus lumea viitoare” (Evrei 2.5). (Faptul că îngerii mai întâi se înalță și apoi coboară poate indica faptul că, în mod normal, ei rămân acolo unde se află sfera lor de slujire, apoi se înalță pentru a raporta despre aceasta, apoi primesc instrucțiuni și coboară din nou. Posibil ca paralelele să se poată vedea în Iov 1.6,7 și 2.1, sau în Zaharia 1.10,11).

Acesta va fi un timp glorios, în care va exista această legătură armonioasă între cer și pământ, când, conform cu Osea 2.21,22 cerul va asculta pământul, iar „pământul va asculta grâul și mustul și untdelemnul”. Atunci nu va mai exista nicio opoziție sau conflict între cer și pământ, așa cum s-a întâmplat în timpul căderii în păcat. Psalmul 72 descrie această perioadă. Imediat după aceea citim: „Rugăciunile lui David, fiul lui Isai, s-au sfârșit” (Psalmul 72.20). Ar fi putut el cere mai mult?

Paralelă cu scara spre cer la Iacov (Geneza 28)

Practic, s-ar putea cita încă o aplicație. Dacă, potrivit cu Evrei 1.14, îngerii sunt duhuri slujitoare, trimise să slujească credincioșilor, atunci putem vedea în istoria lui Iacov cum Dumnezeu îi face pe îngerii Săi să se arate unui Iacov sărman și zdrobit, pentru a-l sluji și a-l încuraja, ba chiar pentru a-i arăta cât de aproape era cerul de el (și Iacov a recunoscut locul ca fiind poarta cerului). De câte ori Domnul a trimis un astfel de înger la tine și la mine, când credeam că cerul este atât de departe? Poate că am fi avut nevoie doar de ochii deschiși ai slujitorului lui Elisei (2 Împărați 6.17) pentru a vedea că numărul îngerilor care se preocupă de noi este mai mare decât numărul oamenilor care probabil sunt împotriva noastră.

Iacov este aici o imagine a lui Israel, care este alungat din cauza infidelității sale, dar care, totuși, continuă să se bucure de purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Dacă Domnul nu a fost zdrobit și obosit din cauza propriei Sale vinovății, a fost zdrobit și obosit din cauza încăpățănării poporului Său. A simțit toate acestea ca o ființă umană adevărată. La fel și îngerii Îl slujeau pe Domnul (Matei 4.11) și Îl înviorau, prin aceea că recunoșteau și proclamau gloriile Sale și Îi slujeau. Noi nu vedem tot ceea ce se întâmplă în lumea nevăzută (Coloseni 1.16), dar Domnul a văzut totul - El a fost în orice moment Dumnezeu și Om într-o singură Persoană!

Gânduri de la W.J. Lowe:

Am văzut, de asemenea, că distribuția efectivă a „vieții veșnice”, viața caracterizată prin „Duhul Sfânt” (Ioan 4.7), are ca premisă, în principiu, moartea Domnului și locul Său actual în glorie ca Fiul al Omului în cer, unde S-a înălțat „acolo unde El a fost mai înainte” (Ioan 6.62) ...

Așa cum găsim în Scripturi viața veșnică, atunci când vine vorba de distribuția ei, atât de strâns legată de ceea ce se vede acum prin credință în Persoana Domnului și în locul unde

El Se află acum, încât cel care primește adevărul cu simplitate îl găsește așezat pe o stâncă, pe care nimic nu o poate atinge și nici nu o poate zdruncina. El nu a primit doar o învățătură. El se vede pe sine însuși în prezența unui fapt divin în toată lungimea și lățimea, înălțimea și profunzimea și semnificația sa eternă, și vede o *Persoană* divină, în care toate acestea sunt realizate. Astfel, el este adus în aceeași relație pe care o are Fiul cu Dumnezeu și Tatăl Său: „Al Meu”, spune El, „și al vostru” (Ioan 20.17). Și Duhul este martor, pentru că Duhul este adevărul. „Cine are pe Fiul are viața ... Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și viața aceasta este în Fiul Său.”

Observă, de asemenea, cum Domnul deschide acest subiect, așa cum este văzut în principiu în propria Sa Persoană, atunci când a fost aici pe pământ (Ioan 1.49-51). Natanael a crezut în El și L-a mărturisit conform gloriei Sale în Împărăția Milenară (Psalmul 2) ca „Fiul lui Dumnezeu” și „Împărat al lui Israel”. Și apoi Domnul îi spune: „Pentru că ți-am spus: «Te-am văzut sub smochin», crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea”. Și El i-a spus: „Adevărat, adevărat vă spun, că de acum veți vedea *cerul deschis* și pe îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste *Fiul Omului*”. Cerul era deschis deasupra Lui când Fiul Omului, ca „viață veșnică”, a putut fi văzut, privit și pipăit în Persoana Sa binecuvântată aici pe pământ de cei care L-au recunoscut ca fiind Fiul lui Dumnezeu. El este deschis pentru noi, atunci când El se urcă în el (cer) pentru *noi* ca Fiu al Omului și Fiu al lui Dumnezeu și, prin prezența Sa acolo, ne pregătește un loc în multele locuințe ale casei Tatălui Său. Cât de minunat este pentru noi astăzi să știm că locul nostru este acolo, *deja pregătit* - văzut în El Însuși, acolo unde este El - în timp ce noi Îl așteptăm să vină, ca să putem fi acolo cu El! (W.J. Lowe, *Life and Propitiation*)

Vei vedea lucruri mai mari – „Fiul Omului”

„Isus a răspuns și i-a zis: „Pentru că ți-am spus: «Te-am văzut sub smochin», crezi? *Lucruri mai mari* decât acestea vei vedea”.

Deci, care sunt lucrurile mai mari? Natanael Îl recunoaște pe Domnul ca fiind „Fiul lui Dumnezeu” și „Împăratul lui Israel”. El nu vede nimic acolo despre slava Domnului ca „Fiul veșnic”. El recunoaște pur și simplu ceea ce este deja scris în Luca 1.35: „De aceea și Sfântul *care Se va naște* Se va chema *Fiu al lui Dumnezeu*”, sau se gândește la Psalmul 2, unde se spune: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut”, iar cu un verset înainte: „Și totuși am uns pe Împăratul Meu”. Natanael nu a văzut mai mult decât pe Fiul lui Dumnezeu (născut în această lume) și pe Împăratul lui Israel.

Așadar, este mult mai mare, dacă Îl putem vedea pe Domnul ca pe „Fiul Omului”. De ce? Pentru că slava Sa ca „Fiu al Omului” este mult mai mare și de mai mare anvergură. Ca „Fiu al lui Dumnezeu” și „Împărat al lui Israel”, El a venit pe acest pământ (pentru un popor limitat) și a fost respins. Isaia 49 spune despre El: „În zadar M-am ostenit”, iar Dumnezeu Îi răspunde: „Este prea puțin lucru să fii Robul Meu, ca să ridici semințiile lui Iacov și să întorci pe cei păstrați ai lui Israel; te voi da și ca *lumină a națiunilor*, ca să fii mântuirea Mea până la capătul pământului”. El primește această glorie „din cauza suferinței morții” și pentru că pentru o scurtă perioadă de timp a fost „mai prejos decât îngerii”. Atunci când Domnul vorbește despre suferințele Sale, El se arată ca fiind „Fiul Omului”. Petru Îl recunoaște pe Domnul ca Fiu al Dumnezeului celui viu (Luca 9.20; Matei 16), dar câteva versete mai departe, Domnul vorbește despre Sine ca despre „Fiul Omului” în legătură cu moartea și gloria Sa (vezi și Matei 26.63; Luca 9.26).

Acest lucru este în concordanță și cu Psalmul 8, care vorbește despre Domnul ca Fiu al Omului: „L-ai făcut să stăpânească peste lucrările mâinilor Tale; ai pus *toate* sub picioarele Lui” (Psalmul 8.6). De aceea, este mult mai mare lucru să Îl vedem pe Domnul venind pentru noi, oamenii, devenind sărac, smerindu-Se, fiind ascultător (față de voia Tatălui) și făcându-Se nimic - dar pentru bucuria pusă înaintea Lui (glorificarea Sa) a îndurat crucea. Acesta este Domnul meu! Acesta este Domnul tău!

W.J. Ouweneel scrie următoarele în studiul său asupra Epistolei către Evrei:

Motivul pentru slava mai mare este că Mesia cel respins, Fiul lui Dumnezeu, a suferit și a murit ca Fiu al Omului (Evrei 2.9!). Astfel, El ajunge la o glorie mai mare decât ar fi avut-o vreodată dacă Israel L-ar fi acceptat imediat. Așadar, numele de „Fiul Omului” vorbește despre suferințele Sale și despre glorificarea Sa ulterioară ... Când El intră călare în Ierusalim ca Mesia și chiar și nașionile vor să-L vadă, Domnul anunță că Fiul Omului va fi glorificat, dar ... numai după ce El va fi căzut în pământ ca un bob de grâu și va fi murit (Ioan 12.12-24,34).